

JAARGANG 52 >> JULI 2026

HÉT MAGAZINE VOOR DE
NEDERLANDSE SPORTVISSER

SPORTVISUNIE

VISBLAD

STRUINCURSUS **OBSERVEREN, STALKEN, VANGEN!**

VISBLAD TV: PENVISPRET IN DE POLDER >> ROVERS OP INSECTENJACHT >> ITALIAANSE
TOESTANDEN AAN ZIJKANAAL B >> ZEEVISSEN: VERANDERENDE VISSERIJ, ANDERE RIGS
>> BUITENSPELEN? VISSEN! >> VISPAS HOTSPOT: NAARDEN-VESTING

BUITEN SPELEN? VISSSEN!

In de Nieuwegeinse wijk Gebouwendriften ging het buitenspelelen er bij vlaggen nogal ruw aan toe. Voor een fijnere sfeer in Batau-Zuid organiseerden de gemeente en de welzijnsorganisaties JOU en Movactor met hulp van de Sportvisunie en HSV De Vaart-Poscar een vismiddag voor twintig kinderen van 8 tot en met 13 jaar.

TEKST: BARD BORGER > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

“**A**h, daar zul je ze hebben – keurig op tijd. Geweldig, dan kunnen we van start”, zegt Ron Belonje, wijkcoördinator bij de gemeente Nieuwegein als om klokslag 14:00 uur de eerste kinderen Buurtplein Batau binnenkomen. Met verlegen blikken melden ze zich bij Ron en de andere begeleiders, die na een kort welkomstwoord hesjes, petten en ander materiaal uitdelen. “Zo, zijn jullie er klaar voor? Kom dan maar mee!”, buldert de stem van Peter van Gijn van HSV De Vaart-Poscar uit Nieuwegein even later vanuit het niets door de zaal. Direct zijn alle blikken op hem gericht. Enthousiast volgt de groep – waaronder VIScoaches, welzijns werkers en enkele ouders – de VISmeester naar een lokaal verderop in het gebouw.

EERST THEORIELES

Nadat iedereen een stoeltje aan de grote tafel heeft gevonden, gaat de theorieles van start. Peter stel zichzelf voor, legt uit hoe vissen leven en waarom je ze altijd met natte handen moet vastpakken. Op de vraag wie al

eens eerder heeft gevist, gaan vijf handen omhoog. De betreffende kids vertellen trots over hun eerste vangsten. Na een minuut of twintig lijkt het geduld van de groep op. Logisch: want wie wil op een zonovergoten middag als deze nou niet naar buiten?! Nadat iedereen een telescopische vaste hengel met bijpassend tuigje heeft gekregen, stapt de groep de deur uit. Aangekomen bij het nabijgelegen water – een stroompje van zo’n tien meter breed, in het hart van de wijk – krijgen elke vier kids twee begeleiders toegewezen.

EXTRA AANDACHT

Het fantastische weer en de blijde gezichten doen het niet vermoeden, maar de aanleiding voor deze middag was een stuk minder leuk. Ron vertelt dat meerdere welzijns werkers – waaronder zichzelf en Lotte Freyee van Movactor – begin 2025 verontrustende signalen kregen van enkele ouders uit de wijk. “Zij gaven aan dat het spelen in de lokale speeltuin al een poos nogal ruw verliep en zelfs regelmatig tot vechtpartijtjes leidde. Ook de communicatie tussen de ouders van de betrok-

Ron Belonje, wijkcoördinator
bij de gemeente Nieuwegein

ken kinderen verliep bepaald niet soepel. Reden genoeg dus om de buurt wat extra aandacht te geven. We organiseerden bijvoorbeeld al een reeks inwonersbijeenkomsten om ouders nader tot elkaar te brengen. Voor de kinderen was het nog echter even zoeken naar een passende aanpak.”

‘LOKAAL’ IDEE: SPORTVISSEN

Ron vertelt dat hij tijdens een huisbezoek in gesprek raakte met Patrick, die in de Gebouwendriften woont. Hij vertelde een fanatiek sportvisser te zijn en dat kinderen uit de wijk regelmatig kwamen kijken als hij aan het vissen was. Daar zag ik meteen een kans in. Ik vroeg hem om dit voorjaar samen met mij een vismiddag te organiseren voor kinderen uit de buurt. Dit om hen wat leuke afleiding te bieden en hun ouders in een ontspannen setting bij elkaar te brengen.” Patrick was direct enthousiast. Samen met Arjan (een andere buurtbewoner, red.) en Hasan Genç van JOU zetten ze deze middag op touw. “Ter promotie van het evenement zijn we gaan flyereren in de wijk en hebben we een poster opgehangen »

Er zijn voldoende begeleiders aanwezig om de kinderen te assisteren bij het vissen.

in de vitrinekast bij de speeltuin in kwestie waarover werd geklaagd.”

STEUN EN BEGELEIDING

Voor extra praktische ondersteuning, professionele begeleiding van de kids en voldoende budget besloot Ron om ook welzijnsorganisaties Movactor, Jongeren Organisatie Utrecht (JOU) en het wijknetwerk Batau-Zuid bij het initiatief te betrekken. “Ook de Sportvisunie steunde het idee volledig. Zij leverden onder meer VIScoachesjes, zoekkaarten voor visherkenning, emmertjes, een onthaakmat, petjes, keycords en hakenstekers. Namens HSV De Vaart-Poscar helpen, naast Peter, ook vier extra VIScoaches mee. Mede dankzij hen hebben we dus ook voldoende ‘vis-technische’ begeleiding. Een essentieel punt, want veel van de deelnemende kids vissen vandaag voor het eerst.”

VOLOP GRONDELS

Dat laatste geldt niet voor Wared (13), die helemaal links op het ‘parcours’ een plek heeft uitgekozen en geconcentreerd naar zijn dobber staart. Hij vertelt dat hij zich samen met vrienden voor deze middag heeft opgegeven. “Ik vis best vaak, al zo’n vier jaar nu – meestal op brasem iets verderop in deze sloot. Soms vis ik op karpers en af en toe ook op snoek, maar die vang ik bijna

Met zoekkaarten en scorelijsten kunnen de kids hun vangsten op naam brengen en registreren.

nooit. Hé, kijk!”, onderbreekt hij zichzelf als zijn dobber plotseling ondergaat en hij een grondeltje haakt. Na een snelle meting gaat het visje in een emmer met water en vult Wared op zijn vangstformulier de soortnaam en de lengte in. “Mijn derde al”, klinkt het trots terwijl hij het formulier laat zien. Jill (11), die verderop staat te vissen, haakt zelfs al haar vijfde grondel. Met een glimlach tilt ze het visje voor de lens van de fotograaf.

FOCUS OP JEUGD

“Ik was direct enthousiast toen Ron mij benaderde voor ondersteuning bij deze vismiddag”, vertelt voorzitter Arie de Jongh van HSV De Vaart-Poscar terwijl hij een kind helpt bij het inwerpen. “De opzet van deze middag past perfect bij onze vereniging, want ook wij richten ons altijd sterk op de vissende jeugd. Zo organiseert onze afdeling Jeugdzaken elk jaar tal van activiteiten speciaal voor kinderen – van de ZomerVISkaravaan en VISlessen in IJsselstein en Nieuwegein tot clinics – waarbij we kids onder deskundige begeleiding leren vissen. We steunen ook het onderliggende idee van deze middag om de lokale jeugd met vissen een leuke tijdbesteding tegen verveling te bieden. En misschien hebben we er na afloop wel een paar nieuwe leden bij.”

VANGST = ‘BIJVANGST’

“Iedereen in dit rijtje rechts van mij heeft al minimaal één vis”, meldt Ron als het evenement zo’n anderhalf uur bezig is. In zijn stem klinkt tevredenheid door, maar hij benadrukt dat vis vangen vandaag niet centraal staat. “We willen de kids vooral ook goed met de vis leren omgaan. Bijvoorbeeld door deze correct te onthaken en snel weer in het water terug te zetten. Ook door ze met behulp van een zoekkaart de juiste soort te laten herkennen, kweken we begrip en respect voor de natuur. De VIScoaches kijken mee of alles goed gaat en helpen de kinderen waar nodig een handje, bijvoorbeeld bij het hanteren van de hakensteker. Dat is immers best nog een kunstje. In het algemeen hopen we dat deze kids vandaag ervaren dat sportvissen een erg leuke activiteit is, waardoor ze zich voortaan minder snel zullen vervelen.”

TOESTROOM OUDERS

Dat inmiddels ook flink wat ouders van de deelnemende kinderen zijn komen kijken, stemt Ron helemaal tevreden. “Het vissen zelf is natuurlijk primair bedoeld als activiteit voor de jeugd, maar de ‘aanzuigende’ werking van het initiatief op ouders was een belangrijk neven-doel van de organisatie. Zo komen zij namelijk ook op een ontspannen manier met elkaar in contact. Op de

Arie de Jongh, voorzitter van HSV De Vaart-Poscar, houdt de brasem die Anisa ving voor haar vast.

flyers hebben we de ouders expliciet uitgenodigd om naar kun kind te komen kijken. Het is mooi om te zien dat die oproep heeft geholpen, zodat iedereen kan ervaren dat de waterkant perfect kan dienen als ontmoetingsplek. Het geweldige weer van vandaag helpt natuurlijk ook mee. Hopelijk biedt deze middag een basis voor meer cohesie in de wijk op de langere termijn.”

KNOTS VAN EEN BRASEM

Als klap op de vuurpijl krijgt Anisa (8) na twee grondeltjes ineens een wel héél zware vis aan de lijn. In *no time* is vrijwel alle aandacht gericht op haar kromme hengel. Arie, die vlak naast haar staat, helpt bij de dril en laat even later een knots van een brasem het net in glijden. Onder applaus en gejuich glundert Anisa van trots als ze vervolgens samen met Arie en haar derde vangst ooit voor de fotograaf poseert. Terug in het lokaal waar de middag begon, krijgt ze een viskoffer als prijs voor de grootste vis de dag. Peter reikt ook prijzen uit voor de kleinste vis en aan de kinderen die niets vingen; al zijn dat er maar een twee. “Leuk!”, klinkt het in koor als hij de groep tot slot vraagt hoe ze de middag vonden. Elk kind loopt na afloop de deur uit met een hengel van het wijknetwerk Batau-Zuid – misschien wel weer rechtstreeks naar de waterkant toe.